

Cap allà dos quarts de dotze deixen uns quants minuts perquè els fumadors puguin baixar al carrer a fer la cigarreta. És un moment especial. S'han fet bons companys. Hi ha quelcom en comú, que abans no existia. Tots participen del mateix gust pel tabac, o del mateix vici; depèn des d'on es miri.

L'Alex mira al carrer mentre la colla comenta els pocs ponts que resten fins a les vacances de l'estiu. Encara som al Gener i ja pensem en noves vacances.

Ara passa un camió municipal que ha anat recollint els arbres de Nadal, que molta gent, seguint les ordenances, ha deixat a la vorera. L'Alex pensa: "que bruts, que esgarrats, quina pena d'arbres, i pensar que fa poc dies estaven plens de llum, guarnits de dalt a baix, i penjant regals arreu. Ja veus, per acabar així".

A la nit abans d'anar a dormir, veient encara la televisió, l'Alex diu als companys de pis: "nois, què ens en queda del Nadal? Hi ha algú que em pugui dir que li queda del Nadal, i si realment té ganes de tornar-hi?". Els altres dos el miren amb cara d'absolut avorriment. "Mira que ets original Alex, quina pregunta més surrealista!".

I per què no et preguntes avui, ara, si vols, què et queda del passat Nadal 2006 ?

No és necessari que encenguis una cigarreta, n'hi ha prou amb encendre una mica la memòria.

Què ens queda? Regals a l'armari? Números vermells en el compte? Mal d'estómac? Certa ira continguda?

(Lluç 2, 8-12)

A la mateixa contrada hi havia uns pastors que vivien al ras i de nit es rellevaven per guardar el seu ramat. 9 Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer i la glòria del Senyor els envoltà de llum. Ells es van espantar molt. 10 Però l'àngel els digué:

--No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: 11 avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. 12 Això us servirà de senyal: trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora.